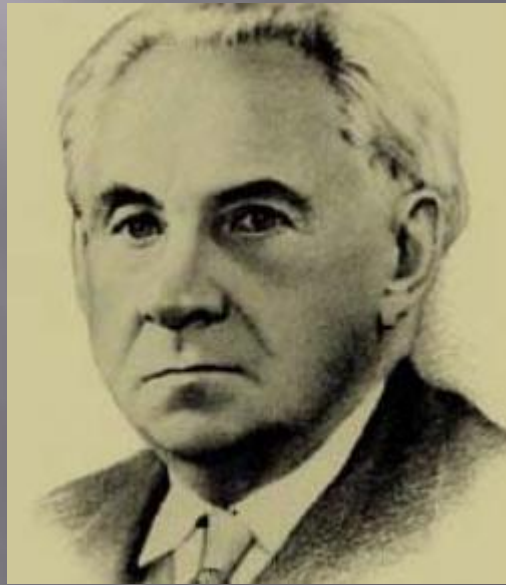

УКРАЇНСЬКА НАУКА ТА КУЛЬТУРА ПОВОЄННОГО ЧАСУ

Виконав студент групи К-11
Чумак Ярослав

НАУКА

- У повоєнні роки зросла мережа науково-дослідних установ, збільшилась чисельність працівників у них. У 1950 р. в УРСР діяли 462 наукові установи, в яких працювало 22,3 тис. чоловік.
- Як і раніше, головним науковим закладом республіки була Академія Наук УРСР. У 1946 р. після смерті Президента АН УРСР О. Богомольця її очолив академік О. В. Палладій. До складу академії входили наукові центри Київський, Донецький, Дніпропетровський, Харківський та ін. У повоєнні роки вчені активно працювали в галузях атомної та теоретичної фізики, металофізики, проблем напівпровідників. У 1946 р. почав діяти перший у СРСР атомний реактор. Всесвітнє значення мала розробка й виготовлення першої в Європі універсальної малої електронно швидкодіючої обчислювальної машини «МЕОМ», що діяла у Києві.
- Інститут електрозварювання АН УРСР ім. Є. О. Патона прославився розробкою і впровадженням у виробництво нових зразків зварювальної апаратури. Вчені надавали практичну допомогу у відновленні народного господарства. В 1953 р. в Києві введений в дію суцільнозварний міст 1543 м. завдовжки, спроектований за участю академіка Є. Патона, ім'я якого йому було присвоєне. Такої довжини суцільнозварних мостів досі в світі не було.
- У повоєнні роки плідно працювали відомі вчені математик Микола Боголюбов, хімік Олександр Бродський та багато інших. Однак утверджений адміністративно-командною системою догматизм і диктат струднювали розвиток науки

ОСВІТА

- У 1944-1950 рр. в Україні було відновлено або збудовано 1669 шкіл на 0,5 млн учнівських місць, а за першу половину 1950-х збудовано ще 1300 шкіл на 400 тис. учнів. Проте значна кількість шкіл, особливо в сільській місцевості, розміщувалась у малопристосованих приміщеннях. Незадовільною була і кількість підручників та шкільного обладнання. Лише у 1950 р. кількість шкіл досягла довоєнного рівня. У 1953 р. був здійснений перехід до обов'язкової семирічної освіти. Недоліком системи освіти була її заполітизованість, відсутність свободи думки. Освіта також виступала елементом русифікації.
- Розвивалась і система вищої освіти. З евакуації повернулись вищі навчальні заклади і водночас були створені нові. Їх загальна кількість на 1950 р. становила близько 130, і в них навчалось понад 300 тис. студентів. Правда, половина студентів навчалася на заочних і вечірніх відділеннях, що негативно впливало на рівень їхньої фахової підготовки.

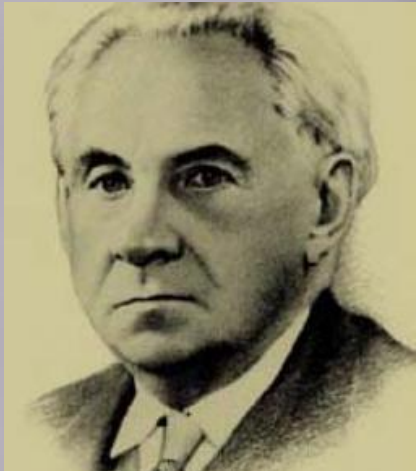
ЛІТЕРАТУРА

- У літературі основною була воєнна та історична тематика. В цьому контексті створювали свої твори тогочасні українські письменники, зокрема Ю. Яновський (роман “Вершники”), П. Панч (роман “Гомоніла Україна”), Н. Рибак (роман “Зброя з нами”), Ю. Смолич (роман “Вони не пройшли”), О. Гончар (трилогія “Прапороносці”). Надзвичайним патріотизмом було перейнято вірш В. Сосюри “Любіть Україну”, за який поета було піддано критиці з боку правлячих кіл. Кращим зразком ліричної поезії тих часів була збірка віршів М. Рильського “Троянди і виноград” та збірка поезій А. Малишка “Чотири літа”.
- Не обійшли репресивні дії влади і театральне життя республіки. 20 жовтня 1946 р. видано постанову ЦК КП(б)У “Про репертуар драматичних і оперних театрів УРСР і заходи щодо його поліпшення”, якою вимагалось ставити театральні вистави з сучасного життя, які прославляють радянський лад. А проте театральне життя продовжувало розвиватись, хоча і в чітко визначених рамках. Наприкінці 40-х років в Україні діяло 96 театрів, з них 78 — україномовні. В них працювали такі видатні майстри сцени, як М. Литвиненко-Вольгемут, Г. Юра, Б. Гмиря, Н. Ужвій, А.

МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО

- Музичне мистецтво першого післявоєнного десятиліття відзначене творчістю таких композиторів, як К. Данькевич (опера “Богдан Хмельницький”), Г. Майборода, Б. Лятошинський, А. Свєчников, Д. Клебанов (симфонія “Бабин Яр”) та ін. Заслужене визнання здобули: Державний український народний хор під керівництвом Г. Верьовки, Київська державна академічна капела “Думка” під керівництвом О. Сороки, Львівська державна хорова капела “Трембіта” під керівництвом П. Муравського, Державна капела бандуристів УРСР під керівництвом О. Мініківського.

ВИДАТНІ ЛЮДИ ПОВОЄННИХ ЧАСІВ

Максим Рильський

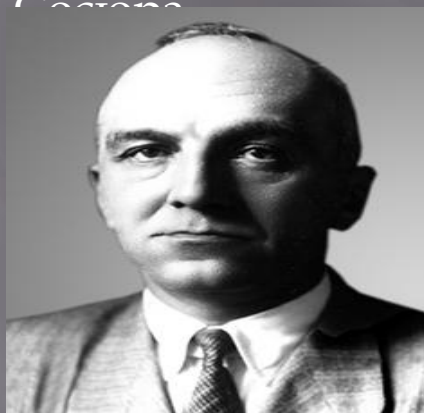
Володимир
Сосюра

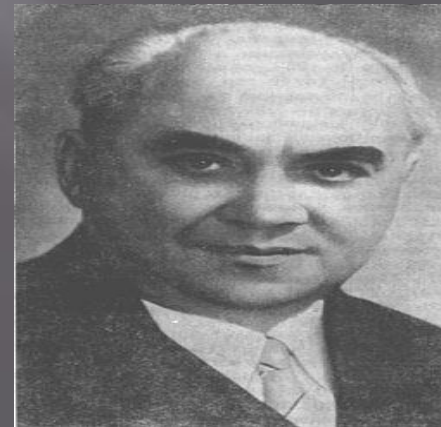
Андрій

Микола
Боголюбов

Олександр
Бродський

Костянтин
Ланькевич